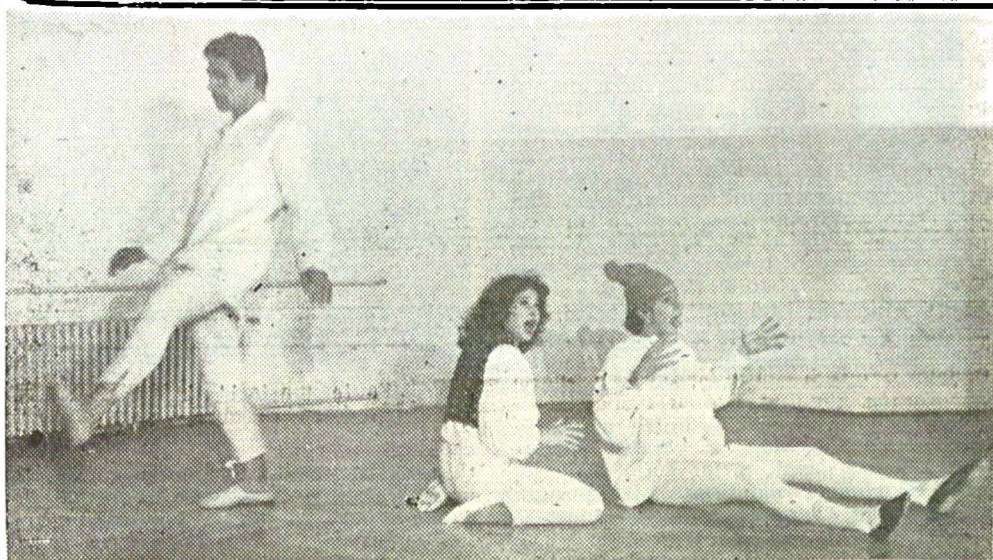

TINERII, VIITORUL TEATRULUI ROMÂNESC

Scenă din spectacolul „Poveste” (I.A.T.C. București)

A doua ediție a Galei Recitaturilor de Pantomimă, organizată de C.C. al U.T.C. și de Biroul de Turism pentru Tineret în stațiunea Piriul Rece, a prilejuit întâlnirea unor personalități ale vieții artistice din diverse domenii și prezentarea în concurs a unor tineri actori profesioniști și amatori, pasionați ai genului. Manifestarea și-a propus să stimuleze și să întrețină interesul pentru un domeniu cu statut deocamdată marginal. Scopul său a fost, credem, atins. Dintre oamenii de artă și cultură prezenți, câțiva au consimțit sub forma interviului, a noteior sau comentariilor impresii despre Gală. Le reproducem alăturat în dorința de a pune în dezbatere areastă inițiativă, pe cât de originală, pe atât de meritorie. Poate că astfel, la următoarele gale, numărul criticilor de specialitate va rivaliza cu cel al creatorilor.

Tradiție și pantomimă

Am auzit adeseori în ultima vreme afirmația că pantomima este un gen nou la noi, deși în „Anabasis” există o descriere a unei pantomime jucate de războinici traci sub ochii lui Xenofon la începutul secolului al IV-lea î.e.n.

În perioada cuprinsă între tabăra grecilor de la Cotyora și tabăra de panto-

mimă de la Sibiu, pantomima poate fi întâlnită în teatrul popular tradițional (Mul-tul din dansul Călușarilor, pantomimele funerare cu măști de la Nereju-Vrancea, cele prilejuite de sărbătorile de iarnă — Urțiță din Moldova de nord — sau de primăvară — Cucii în sudul țării). În aceeași perioadă mai sus amintită pantomima a fost practică și de personalități marcante ale teatrului românesc cum ar fi Ion Sava (care este și autorul unor mimodrame). Pantomina a fost prezentă în multe spectacole de teatru dramatic.

Pantomima în patru scenarii posibile

**Grupul „Facies” al Casei de Cultură a Tinere-
tului din Botoșani într-un recital plin de dina-
mism și imaginație : „Secvență” japoneză...**

...În tren

Altă „secvență” japoneză

Grupul de balet „Contemp”
într-un recital de înaltă ținută artistică

La Teatrul Tineretului din Piatra Neamț au existat momente de pantomimă memorabile în spectacolele **Tinerete fără bătrânețe** (regia Cătălina Buzoianu), **Zigger Zagger** (regia Cornel Todea), **Slugă la doi stăpîni** și tot aici Costin Anghel a pus în scenă un spectacol de pantomimă și dans (**Trepte**). Pantomima a constituit o preocupare constantă a Teatrului pentru Copii și Tineret din Iași, a Teatrului Studențesc „Podul” și în multe din spectacolele de la „Casandra” pantomima a fost bine reprezentată. Montările în genul comediei dell'arte au apelat în majoritatea cazurilor la pantomimă, ca și multe spectacole de balet sau dans modern. Istoria acestui gen la noi este deci destul de bogată, iar cunoașterea ei nu poate decît să contribuie la evoluția intelectuală a acelor care practică această artă străveche.

Manifestarea de la Piriul Rece (excellent organizată de către C.C. al U.T.C. și B.T.T.) a scos în evidență faptul că în acest moment pantomima tinde să fuzioneze cu dansul și cu teatrul dramatic. Un singur spectacol de pantomimă pură

a fost prezentat în concurs: momentul „Păpușa” interpretat de Crenguța Hariton. Actrița a dovedit o pregătire tehnică serioasă, maturitate artistică, sensibilitate. În toate celelalte spectacole prezentate în concurs am asistat la imbinarea teatrului dramatic cu pantomima. Acest fenomen nu e grav dacă sîntem conștienți de el. Mișcarea actuală grupată în jurul ideii de pantomimă a determinat de fapt practicarea unui gen de teatru în care absența cuvîntului rostit stimulează creativitatea actorului, îi atrage atenția asupra posibilităților de expresie ale corpului. Un exemplu de creativitate a fost spectacolul grupului „Facies” din Botoșani condus de către actorul Dan Puric, spectacol care a incinsat publicul prin nouitatea temelor abordate, abundența gagurilor, ritmul susținut, bucuria jocului. Un spectacol viu, viguros, proaspăt, expresie a unei atitudini creatoare, a unei atitudini personale față de realitate. Aceasta mi se pare o cale fertilă. Mergînd în această direcție, grupul de tineri conduș de către Dan Puric poate realiza spectacole importante, mai ales dacă va face

o selecție matură a temelor și mijloacelor de expresie.

Gala — mai pus în evidență și un alt aspect — deosebit de important — pregătirea profesională a studenților de la I.A.T.C. Spectacolul realizat de către Mihai Mălăințare cu studenții săi a ilustrat nivelul profesional la care se poate ajunge prin educația expresiei corporale.

Lipsa de idei, lipsa de expresivitate, lipsa de claritate, banalitatea, diletantismul, confuziile estetice prezente în unele spectacole văzute la Piriul Rece pot compromite acest gen de teatru, pot îndepărta publicul spectator. Prezența activă a criticii de teatru profesionist, obiectivă și competentă, este absolut necesară într-o asemenea manifestare întrucât o serie de personalități marcante ale vieții artistice de la noi au prezentat puncte de vedere interesante și propuneri constructive. Manifestării, deși plină de contradicții, i-a lipsit conflictul (care, se știe, este o condiție a progresului). Privită ca atelier al tânărului actor, ca tabără de creație, ca întâlnire de lucru, Gala a fost excelent organizată. Dar condițiilor de lucru excelente puse la dispoziție de către organizatori ar trebui să li se răspundă cu o pregătire mai temeinică a spectacolelor.

S-a afirmat în acest festival că între teatrul de păpuși și pantomimă este o strinsă legătură și că practicarea pantomimei îl ajută pe actorul păpușar în profesia lui. Dacă este într-adevăr așa, atunci ar trebui fie valabilă și reciproca: actorii mimi se pregătesc pentru pantomimă mînuind păpuși. Am fi cu toții fericiți să putem constata vreo influență benefică a practicării pantomimei asupra artei păpușarilor; dar ne lipsesc pînă acum exemplele. Pot da însă numeroase exemple de mari maeștri ai teatrului de păpuși care n-au făcut pantomimă nicio dată în viața lor. Este drept că au pictat, au construit păpuși, s-au uitat la televizor și au făcut poale drumeții, dar n-aș putea să afirm că există o relație prea strinsă între aceste activități și meseria lor și că una ar fi cauza, iar cealaltă efectul. Deși a fost cîndva un funcționar care s-a lăsat de meseria lui și s-a apucat de pictură, totuși nu a stabilit nimeni legătura dintre cele două activități și nu cred că ar folosi la ceva. Eu sînt de acord ca alpinistii să mănînce orez cu lapte dacă le face plăcere, dar nu mă obligăți să cred că aceștia sînt activități echivalente și complementare.

Cristian PEPINO

Pseudojournal Pîriul Rece

Colocviul de la Piriul Rece — un apendix la Gala Recitalurilor de Pantomimă — a debutat sub semnul teoriei pure. Avînd ca invitat dansul (Grupul „Contemp”), Gala și-a vădit ipso facto convingerea teoretică a necesității într-unirii celor două arte desprînse cîndva din ceea ce Zielinski a descris sub denumirea de triuna horeia (amalgam de poezie, muzică și dans, în care dansul, „horeia”, avea rolul crucial).*

Liana Tugearu, deschizătorul de cuvînt, a citit un contrapunct — poate necesar — în două pagini axat pe „diferențele specifice”, pe ceea ce separă acești gemeni biunivitelinii: dansul și pantomima. Improvizarea în teoretician al pantomimei este inevitabilă atunci cînd vrei să privești cu o distanțare metodologică un fenomen care face primii pași în sensul unei apropieri de critică. Aflată abia la a doua ediție, Gala nu se află totuși abia la al doilea său pas înspre această întâlnire; inflăcărații pantomimi reușind o „ardere a etapelor”, o rapidă maturizare artistică și teoretică.

La nivelul ideilor, încrucișările de florete — mînuite cu artă

* T. Zielinski — S. Srebrny, *Literatura starożytny Grecyi niepodległości*, I, 1923